

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระคัมภีร์ไบเบิล จัดเป็นหนังสือเล่มหนึ่งที่มีการแปลและการพิมพ์ เป็นภาษาต่าง ๆ มากที่สุดในโลก รวมทั้งภาษาไทย สมาคมพระคริสตธรรมไทย เป็นองค์กรหลักองค์กรหนึ่ง ที่จัดทำพระคัมภีร์ไบเบิล ที่ผ่านมาการจัดทำพระคัมภีร์ฉบับภาษาไทย โดยสมาคมนี้มักเป็นการแก้ไขฉบับแปลที่มีอยู่ก่อนให้ถูกต้องยิ่งขึ้นหรือจัดทำเพื่อใช้ในจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน เช่น "ฉบับศึกษา" ก็จะมีการอธิบายเชิงประวัติศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับแปลภาษาไทย ที่มีอยู่นั้นมีลักษณะการใช้ภาษาไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ ลักษณะภาษาในฉบับแปลเป็น ภาษาเขียน มีการใช้ราชาศัพท์เป็นจำนวนมาก รวมถึงการใช้สรรพนามในพระคัมภีร์ทุกฉบับ ก็เหมือนกัน

ต่อมา มีการจัดทำพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นภาษาไทยขึ้น โดยศูนย์กลางการแปลพระคัมภีร์โลกหรือ World Bible Translation ซึ่งก่อตั้งในปี พ.ศ. 2516 ที่เมืองฟอर्थเวิร์ธ รัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา เป็นองค์กรที่แปลพระคัมภีร์เป็นภาษาต่าง ๆ ทั่วโลกแล้ว มากกว่า 30 ภาษา มีวัตถุประสงค์ที่จะแปลพระคัมภีร์ให้เป็นภาษาอ่านเข้าใจง่ายสำหรับคนธรรมดาทั่วไป ศูนย์กลางการแปลพระคัมภีร์โลกได้เห็นว่าพระคัมภีร์ที่มีใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นภาษาที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องศาสนาคริสต์และผู้ที่มีการศึกษาน้อย จึงได้จัดทำพระคัมภีร์ไบเบิลขึ้นใหม่ โดยแปลจากภาษากรีกใหม่ทั้งหมด มิได้เป็นการแก้ไขฉบับเดิมที่มีอยู่ซึ่งงานแปลที่เกิดขึ้นนี้มีลักษณะที่แตกต่างไปจากพระคัมภีร์ไบเบิลที่เคยแปลแล้ว โดยเฉพาะการแปลคำสรรพนาม การใช้ภาษาพูดของสมัยปัจจุบัน มีโครงสร้างทางไวยากรณ์ไม่ซับซ้อน มีการใช้คำราชาศัพท์ลดลงมากเมื่อเทียบกับฉบับอื่น ๆ

ในพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับอื่น ๆ สรรพนามที่พบมักเป็นคำราชาศัพท์ เช่น ข้าพระองค์ พระองค์ และเป็นคำที่ใช้กันในยุคอดีต เช่น เรา ท่าน ข้าพเจ้า เธอ เป็นต้น ในขณะที่พระคัมภีร์ไบเบิลฉบับอ่านง่ายที่จัดทำขึ้นใหม่นี้มักที่จะใช้สรรพนามที่ใช้กันอยู่ในยุคปัจจุบัน เช่น ผม คุณ ดิฉัน รวมทั้งมีการใช้สรรพนามที่เป็นคำเรียกเครือญาติ เช่น พ่อ แม่ ลูก ป้า หลาน ด้วย ซึ่งไม่พบในพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับภาษาไทยอื่น ๆ

ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า การแปลคำสรรพนามของพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับอ่านง่ายของศูนย์กลางการแปลโลก มีความแตกต่างจากฉบับอื่น ๆ เช่นนี้ แสดงว่าต้องมีปัจจัยบางประการ ที่มีผลต่อการเลือกใช้สรรพนามของคณะผู้แปลที่แตกต่างจากคณะอื่น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะทำ

การศึกษาเฉพาะเรื่องการแปลคำสรรพนามในพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับนี้ โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับพิมพ์ปี ค.ศ.1971 ซึ่งถือว่าเป็นฉบับมาตรฐานของสมาคมพระคริสตธรรมไทย เพื่อให้ได้คำตอบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สรรพนามภาษาไทยในพระคัมภีร์ไบเบิลทั้งสองฉบับนี้ และปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวนี้ทำให้เกิดฉบับแปลที่มีคำสรรพนามแตกต่างกันอย่างไร

1. ข้อมูลของพระคัมภีร์ไบเบิล

พระคัมภีร์ไบเบิลรวมทั้งหมดยังมีจำนวน 66 เล่ม โดยแบ่งออกเป็นสองภาค คือ ภาคพันธสัญญาเดิม จำนวน 39 เล่ม และภาคพันธสัญญาใหม่ จำนวน 27 เล่ม คือ พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม เป็นเรื่องราวก่อนพระเยซูกำเนิดมาบนโลก ส่วนภาคพันธสัญญาใหม่นั้น เป็นเรื่องราวชีวิตของพระเยซูตั้งแต่กำเนิดจนถึงพระชนม์ รวมถึงเหตุการณ์หลังจากนั้นด้วย โดยส่วนใหญ่เป็นการเล่าเรื่องราวผ่านทางจดหมายของคริสตจักรในเมืองต่าง ๆ ที่ส่งถึงกัน ซึ่งพระกิตติคุณมัทธิว (St. Matthew) มาระโก (St. Mark) ลูกา (St.Luke) และ ยอห์น (St.John) พระกิตติคุณสี่เล่มแรกนี้จัดอยู่ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่

2. ประวัติการเขียนและการแปลพระคัมภีร์ไบเบิล¹

พระคัมภีร์แบ่งออกเป็นสองภาค คือ พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่

2.1 พันธสัญญาเดิมภาษาฮีบรู พันธสัญญาเดิมนั้นเป็นส่วนแรกของพระคัมภีร์ ซึ่งมีทั้งหมด 39 เล่ม แต่ละเล่มเป็นวรรณกรรมศักดิ์สิทธิ์ ต้นฉบับดั้งเดิมเขียนด้วยภาษาฮีบรูและอราမ် ซึ่งเป็นภาษาโบราณของยิว พวกเขาจะคัดลอกวรรณกรรมเหล่านี้ขึ้นใหม่เป็นระยะ ๆ แต่เนื่องจากไม่คงทนต่อสภาพอากาศ พระคัมภีร์ฉบับเก่าแก่จึงมีใคร่หลงเหลืออยู่

2.1.1 พันธสัญญาเดิมฉบับแปล

ฉบับแปลสำคัญที่สุด คือ ฉบับภาษากรีก ที่เรียกว่า เซฟทัวจันท์ (Septuagint) ซึ่งชาวยิวที่พูดแต่ภาษากรีกและคริสเตียนในศตวรรษแรกนิยมใช้กัน กรีกเป็นภาษากลางของจักรวรรดิโรมัน และในศตวรรษแรก ๆ คริสเตียนยังใช้พันธสัญญาเดิมภาษากรีกและฉบับอื่นด้วย บางครั้งฉบับเซฟทัวจันท์ช่วยให้ความหมายที่คลุมเครือในฉบับฮีบรูบางตอนชัดเจนขึ้น แต่การแปลฉบับนี้ไม่กระชับเท่าใดนัก ต่อมาเมื่อศาสนาแพร่ไปยังชาติต่าง ๆ ก็มีการแปลพันธสัญญาเดิมเป็นภาษาละติน (ฉบับวุลเกต) ซีเรีย (ฉบับเพซิทธา) และอียิปต์ (ฉบับคอปติก)

¹ เรียบเรียงจาก คณะผู้เชี่ยวชาญไลออนส์. เจาะโลกพระคัมภีร์ .พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.

2.1.2 การรวมเล่มพันธสัญญาเดิม

แม้ว่าจะไม่ทราบว่าพันธสัญญาเดิมนี้อาจรวมเป็นเล่มเดียวเช่นในปัจจุบันได้อย่างไร แต่ก็ทราบว่าเล่มใดที่พระเยซูและบรรดาอัครทูตถือว่าเป็นพระคัมภีร์ ชาวยิวเล่ากันมาว่า อาลักษณ์เอสรา (เรื่องราวของเขายกขึ้นในหนังสือเอสรา) เป็นผู้เรียบเรียงและรวบรวมหนังสือต่าง ๆ ในพันธสัญญาเดิม ส่วนห้าเล่มแรก รวมทั้งหนังสือสดุดีและสุภาษิต มีการรวบรวมกันก่อนหน้านั้นนานแล้ว

ชาวยิวแบ่งหนังสือศักดิ์สิทธิ์เป็น 3 กลุ่ม คือ ธรรมบัญญัติ ผู้พยากรณ์และวรรณกรรมภูมิปัญญา

หมวดธรรมบัญญัติ ประกอบด้วย ห้าเล่มแรกของพันธสัญญาเดิม ตั้งแต่ปฐมกาลถึงเฉลยธรรมบัญญัติ

หมวดผู้พยากรณ์ มิได้มีเฉพาะข่าวสารของผู้พยากรณ์ เช่น อาโมส เยเรมีย์ อิสยาห์และคนอื่น ๆ แต่ยังรวมถึงหนังสือบางเล่มในหมวดประวัติศาสตร์ด้วย เช่น โยชูวา ผู้วินิจฉัย 1-2 ซามูเอล เป็นต้น

วรรณกรรม ประกอบด้วย หนังสือแห่งสติปัญญาสุภาษิต ปัญญาจารย์และโยบ แต่หนังสือในหมวดประวัติศาสตร์บางเล่มที่เขียนขึ้นในยุคหลัง เช่น เอสรา เนหะมีย์ และพงศาวดาร รวมทั้งดาเนียล ในหมวดผู้พยากรณ์อยู่ในกลุ่มนี้ด้วย

2.2 พันธสัญญาใหม่

ต้นฉบับดั้งเดิมของพันธสัญญาใหม่เขียนเป็นภาษากรีก ปัจจุบัน มีฉบับคัดลอกภาษากรีกนับพันฉบับ ที่นำมาเปรียบเทียบกันได้

2.2.1 พันธสัญญาใหม่ฉบับแปล

มีฉบับแปลที่เก่าแก่ ทั้งในภาษาลาติน ซีเรีย (Syria) อียิปต์ และอื่น ๆ ที่สามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลได้ เนื้อความในฉบับคัดลอกภาษากรีกหลายฉบับเป็นไปตามฉบับมาตรฐาน ของศตวรรษที่ 5 ซึ่งตีพิมพ์ออกมาครั้งแรก ในปี ค.ศ.1516 โดยมีผู้เชี่ยวชาญชาวดัทช์ เป็นผู้จัดรูปเล่มตลอดศตวรรษที่ 18 และศตวรรษที่ 19 ผู้เชี่ยวชาญเริ่มสืบถึงประวัติความเป็นมาของเนื้อหาพันธสัญญาใหม่ให้ลึกเข้าไป พบว่ามีฉบับคัดลอกเก่าแก่หลายฉบับ แตกต่างจากฉบับมาตรฐานของศตวรรษที่ 5 ผู้เชี่ยวชาญบางคนพบว่า ฉบับคัดลอกสามารถจัดเป็นตระกูล ๆ ได้ตามความคล้ายคลึงของเนื้อหา วิธีคัดลอกนั้นเป็นการคัดลอกด้วยมือของพวกเขา อาลักษณ์ ซึ่งจะเขียนตามคำบอกของหัวหน้าอาลักษณ์ การคัดลอกนี้เสียค่าใช้จ่ายสูง ในคริสต์จักรจึงมีเพียงเล่มเดียวโดยให้สมาชิกใช้ด้วยกัน ในสมัยแรก ๆ พบว่าพันธสัญญาใหม่

เขียนบนพาไพรัส หนังสัตรีหรือกระดาษหนึ่งมีลักษณะเป็นม้วน ๆ แต่เริ่มเปลี่ยนเป็นรูปเล่มตั้งแต่ ศตวรรษที่ 2

2.2.2 การรวมเล่มพันธสัญญาใหม่

แม้จะขาดหลักฐานโดยตรงจากสมัยแรก ก็พอทราบว่าพันธสัญญาใหม่รวมขึ้นเป็นเล่มเช่นปัจจุบันได้อย่างไร ในการประชุมมัสการ คริสเตียนรุ่นแรกจะอ่านข้อความบางตอนจากพันธสัญญาเดิมทุกครั้งไป เนื่องจากพวกเขาามัสการพระเยซูคริสต์ จึงเล่าเรื่องชีวิตและคำสอนของพระองค์เพิ่มเข้าไปแรก ๆ อาจให้คนที่รู้จักกับพระเยซูเป็นการส่วนตัวและคนที่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์นั้น มาเป็นพยานแต่ภายหลังมีคริสตจักรเพิ่มขึ้น จึงต้องมีการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร นี่เป็นที่มาของพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม คือ มัทธิว มาระโก ลูกา ยอห์น แม้ว่าจะมีเรื่องเล่าเชิงนิยายเกี่ยวกับพระเยซู และบทความที่เขียนโดยผู้นำคริสเตียนรุ่นหลังมากมาย แต่โดยทางการแล้ว คริสตจักรสมัยก่อนศตวรรษที่ 3 จะใช้เฉพาะพระกิตติคุณสี่เล่มนี้เพราะถือว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับชีวิตและคำสอนของพระเยซู ส่วนเล่มอื่น ๆ ที่เหลือในพันธสัญญาใหม่ได้รับการยอมรับในยุคหลัง ๆ

2.3 พระคัมภีร์ฉบับเก่าแก่

พระคัมภีร์ของคริสเตียนสมัยศตวรรษที่ 1 เป็นพันธสัญญาเดิม ฉบับภาษากรีกที่แปลขึ้นในศตวรรษที่ 3 หลังจากพันธสัญญาใหม่รวมเล่มเสร็จไม่นานก็มีการแปลขึ้น ภาษาแรกอาจเป็นภาษาลาติน เพราะเป็นภาษาทางการของจักรวรรดิโรม ทั้งที่คริสเตียนส่วนใหญ่พูดภาษากรีกและและคริสตจักรสมัยแรก ๆ ก็ใช้ภาษากรีก

2.3.1 เจโรม (Jerome) ในราวปี ค.ศ.384 สันตะปาปาตามาซัสได้สั่งราชาเลขานำให้ปรับปรุงแก้ไขพันธสัญญาใหม่ฉบับลาติน เขาคือเจโรมซึ่งเป็นนักแปลพระคัมภีร์คนแรกที่มีชื่อตกทอดมา ฉบับปรับปรุงนี้ เรียกว่า ฉบับวุลเกต ซึ่งต่อมากลายเป็นฉบับมาตรฐานของโรมันคาทอลิก เป็นแหล่งข้อมูลของฉบับแปลอื่น ๆ ด้วย

2.3.2 ฉบับซีเรียและคอปติก (Syria and Coptic)

ในศตวรรษที่ 2 เริ่มมีการแปลเป็นภาษาซีเรีย ภาษาท้องถิ่นของภาษาอาร์มีที่พระเยซูทรงใช้ คริสต์จักรในแถบอียิปต์สมัยแรกใช้ภาษากรีกแต่เมื่อศาสนาคริสต์ได้แพร่ออกไปทางตอนใต้ก็จำเป็นต้องแปลออกเป็นภาษาอียิปต์ซึ่งเริ่มทำในศตวรรษที่ 3 และคริสตจักรปัจจุบันก็ยังใช้ฉบับนี้อยู่

2.3.3 การแปลในศตวรรษที่ 4 และ 5 หลังจากจักรพรรดิคอนสแตนตินกลับใจเชื่อพระเยซูในราว ปี ค.ศ.312 ศาสนาคริสต์ก็ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนต้องมีการแปลพระคัมภีร์ออกเป็นภาษาต่าง ๆ เซนต์เมสโรพ ประดิษฐ์ตัวอักษรให้กับประเทศอาร์มีเนีย ซึ่งเป็น

ประเทศคริสเตียนแห่งแรกของโลกและแปลเป็นภาษาของพวกเขาเองในศตวรรษที่ 5 ซึ่งเป็นฉบับมาตรฐานของคริสต์จักรออร์โธดอกซ์ในรัสเซียทั้งในออร์โธดอกซ์และที่อื่น

2.3.4 ฉบับภาษาสลาฟโบราณ (Old Slavic) เป็นภาษาที่นิยมใช้กันทั้งในบัลแกเรีย เซอร์เบีย และรัสเซียตอนใต้ ในศตวรรษที่ 9 เมื่อชนเผ่าสลาฟกลับใจมาเป็นคริสเตียน เขาก็ประดิษฐ์อักษรไซริลและไมนานต่อมา ก็แปลพระคัมภีร์ไบเบิลทั้งเล่ม ฉบับนี้เป็นฉบับทางการของคริสต์จักรออร์ทอดอกซ์ในรัสเซีย แม้ว่าในสมัยนั้นไม่สามารถผลิตฉบับคัดลอกได้มากเท่าไร แต่ฉบับโบราณเหล่านี้ก็แพร่ออกไปอย่างกว้างขวาง แต่ละฉบับมีมูลค่าอันมีนัยสำคัญและเป็นผลงานที่ทำด้วยใจรักของพวกเขาบาทหลวง ส่วนใหญ่ใช้ในการประชุมนมัสการหรือให้ผู้นำศึกษาเป็นส่วนตัว นอกจากฉบับที่แปลเป็นทางการของคริสต์จักรแล้ว มีฉบับหนึ่งที่มีซันนารีแปลขึ้น ก่อนจะก่อตั้งคริสต์จักร คือ กลุ่มมิชชันนารีเนสโทเรียส ผู้ใช้ภาษาซีเรียแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาจีน เพื่อถวายแด่ฮ่องเต้ไค้จงในราวปี ค.ศ.640

2.3.5 ยุคมืด (Dark Age) หลายศตวรรษหลังจักรวรรดิโรมันแตกเป็นสองฝ่าย ศาสนาคริสต์ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในยุโรปเหนือและตะวันออก มีการแปลออกเป็นภาษาต่าง ๆ ฉบับภาษาอังกฤษที่แปลขึ้นแรกสุด เป็นหนังสือสดุดีที่อัลด์เฮล์มได้แปลขึ้นเขาเป็นบิชอปแห่งเซอรับอร์นในอังกฤษตอนใต้ ในปี ค.ศ. 700

ในอังกฤษตอนเหนือ เบเดนนักประวัติศาสตร์เริ่มลงมือแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาแองโกลแซ็กซันจนสิ้นชีวิตขณะแปลพระกิตติคุณยอห์น หลังจากชาวออร์มันยิดอังกฤษได้ ก็มีการแปลหนังสือหลายเล่มในพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษส่วนภาษาอื่น ๆ ก็มีการแปลแบบไม่เป็นทางการ มักอยู่ในรูปกลอนเพื่อใช้ในการนมัสการ ยังพบพระกิตติคุณมัทธิวภาษาฝรั่งเศส (เยอรมันโบราณ) ในปี ค.ศ.758 พระคัมภีร์ภาษาฝรั่งเศสที่เก่าแก่ที่สุดตกทอดมาถึงปัจจุบันทำขึ้นในศตวรรษที่ 12 ส่วนภาษาอิตาเลียนในศตวรรษที่ 14 และพบพระคัมภีร์ภาษาอาหรับในศตวรรษที่ 8

2.4 การบุกเบิกทางสู่การปฏิรูป ในครึ่งหลังของยุคกลางมีพระคัมภีร์ที่แปลใหม่หลายภาษา ราวปี ค.ศ.1170 ปีเตอร์ วอลโด นักธุรกิจแห่งลิออนส์ พบชีวิตใหม่จากการอ่านพันธสัญญาใหม่ ได้จัดให้มีการแปลพระคัมภีร์ออกเป็นภาษาโพรเวนซ์ (ฝรั่งเศสตอนใต้) และผู้ที่ติดตามเขาได้ร่วมกันตั้งคริสต์จักรขึ้น

2.4.1 ฉบับวิคลิฟ (Wycliffe)

เกือบสองศตวรรษต่อมา มีการแปลฉบับวุลเกต (Vulgate) หรือ ลาดิน ออกเป็นภาษาอังกฤษด้วยแรงบันดาลใจของจอห์น วิคลิฟ นักศาสนศาสตร์จากอ็อกฟอร์ด แต่แท้จริงแล้วผู้แปล คือ นิโคลาสแห่งเฮียร์ฟอร์ด จอห์น เพอร์เวย์ และคนอื่น ๆ ซึ่ง

เสร็จในปี ค.ศ.1384 โดยแปลจากฉบับลาตินคำต่อคำ ต่อมาเพอร์เวย์ได้ปรับปรุงให้เป็นภาษาอังกฤษที่ไพเราะเสร็จในปี ค.ศ.1935

2.4.2 ฉบับฮัส (Hus)

ลูกศิษย์ของยีน ฮัส อธิการบดีมหาวิทยาลัยปรากฎ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากวิลลิฟฟ์ ได้แปลพันธสัญญาใหม่ภาษาเชคตีพิมพ์ในปี ค.ศ.1475

2.5 การพิมพ์และการปฏิรูป

ผลงานชิ้นแรกที่ออกจากแท่นพิมพ์ที่มาจากกรพิมพ์ ที่ใช้ตัวอักษรของ โยฮัน กูเทนเบิร์ก ชาวเยอรมันในปี ค.ศ.1450 คือ พระคัมภีร์ภาษาลาติน 10 ปีต่อมาก็มีการพิมพ์พระคัมภีร์ภาษาเยอรมันที่สตราสเบิร์กตามฉบับผู้แปลนิรนาม ในศตวรรษที่ 14 ในปี ค.ศ.1471 ได้มีพระคัมภีร์ฉบับภาษาอิตาเลียนออกมา ไม่นานก็เป็นพันธสัญญาภาษาฝรั่งเศส

2.5.1 ฉบับเอิร์สมีตัส (Erasmus) การตื่นตัวด้านวิทยาการในยุโรปส่งผลให้มีการศึกษาฉบับคัดลอกในภาษาดั้งเดิม ผู้เชี่ยวชาญชาวอิตาลีเก็บรักษาพระคัมภีร์ไว้อย่างดีและนำมาจัดพิมพ์ที่อิตาลีในปี ค.ศ.1488 เอิร์สมีตัสผู้เชี่ยวชาญชาดัทช์เป็นคนแรกที่จัดพิมพ์พันธสัญญาใหม่ภาษากรีกในปี ค.ศ.1516

2.5.2 ฉบับลูเธอร์ (Luther) ในช่วงเดียวกันนั้น ที่เยอรมัน บาทหลวงชื่อ มาร์ติน ลูเธอร์ เริ่มศึกษาพันธสัญญาเดิมฉบับฮีบรูกับพันธสัญญาใหม่ฉบับกรีกฉบับเอิร์สมีตัส หลังจากนั้นถึงมือแปลเป็นภาษาเยอรมันที่ใช้ภาษาสื่อความในง่ายที่สุด เสร็จในปี ค.ศ.1522 พันธสัญญาเดิมเสร็จในปี ค.ศ.1532 ปัจจุบันยังเป็น ฉบับที่นิยมกันมากที่สุด ในเยอรมันด้วย

2.6 ฉบับภาษาอังกฤษ

2.6.1 ฉบับทินเดล (Tyndale) วิลเลียม ทินเดล ผู้เชี่ยวชาญจากเคมบริดจ์ได้รับอิทธิพลจากงานเขียนของเอิร์สมีตัส ได้แปลพันธสัญญาใหม่เป็นภาษาอังกฤษตีพิมพ์ฉบับแรกที่เวมส์ ในปี ค.ศ.1526 และได้ปรับปรุงให้ดีขึ้นอีกถึงสองครั้ง ฉบับนี้ได้ตีพิมพ์ซ้ำถึง 20 ครั้งและฉบับคิงเจมส์ก็ได้ใช้ฉบับนี้เป็นแหล่งข้อมูลด้วย

2.6.2 ฉบับคัฟเวอร์เดล (Coverdale) ในปี ค.ศ.1533 ไมลส์ คัฟเวอร์เดล ตีพิมพ์พระคัมภีร์ทั้งเล่มภาษาอังกฤษออกมาเป็นครั้งแรก และกษัตริย์เฮนรี่ที่ 8 ได้เลือกฉบับนี้เป็นฉบับทางการ คัฟเวอร์เดลแปลพระคัมภีร์นี้โดยใช้งานของทินเดลและลูเธอร์ และฉบับลาตินเป็นต้นฉบับ เขาเป็นคนแรกที่ใส่ใจความสละสลวยที่ต้นบทของแต่ละฉบับ

2.6.3 ฉบับขนาดยักษ์ (Giant Version) ในปี ค.ศ.1538 กษัตริย์อังกฤษได้ออกกฤษฎีกา ให้คณะผู้รับใช้จัดทำพระคัมภีร์เล่มใหญ่ที่สุดในอังกฤษ เพื่อวางตามคริสต์จักร เป็นฉบับของโรมัส มัทธิว ที่คัพเวอร์เดลปรับปรุงแก้ไขและจำหน่ายในปี ค.ศ.1539

2.6.4 ฉบับเจนีวา (Geneva) ในเวลาเดียวกันในเจนีวา ผู้อพยพชาวอังกฤษที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทำฉบับแปลขึ้นใหม่ ตีพิมพ์ในปี ค.ศ.1560 แปลจากภาษาฮีบรูโดยตรงคงสำนวนในภาษาฮีบรูไว้ได้มากที่สุดและมีเชิงอรรถอธิบายความหมาย ฉบับนี้ได้รับความนิยมมากในอังกฤษและเจนีวา มีการพิมพ์ซ้ำถึง 70 ครั้ง

2.6.5 ฉบับบิชอป (Bishop) มีการแก้ไขพระคัมภีร์ขนาดยักษ์โดยกลุ่มบิชอป พิมพ์ในปี ค.ศ. 1568 เป็นการแก้ไขความถูกต้อง เปลี่ยนสำนวนที่ขัดหูและเสียงเชิงอรรถที่เป็นที่ถกเถียงกัน แต่ไม่เป็นที่นิยมเท่าฉบับเจนีวา

2.6.6 ฉบับคิงเจมส์ (King James) กษัตริย์เจมส์ที่ 1 แห่งอังกฤษ ได้มีพระราชานุญาตให้แก้ไขพระคัมภีร์ โดยพระองค์มีส่วนร่วมในการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้วย งานนี้ใช้พระคัมภีร์ฉบับบิชอปเป็นหลัก โดยเทียบกับฉบับภาษาฮีบรูและกรีกโดยตลอด ฉบับนี้ได้รับการยกย่องนานถึง 350 ปี เพราะมีภาษาที่ไพเราะ สละสลวยและคล้องจองกัน

2.6.7 ฉบับดูอัย (Duan) ก่อนฉบับคิงเจมส์จำหน่าย 1 ปี โรมันคาทอลิกได้พิมพ์ฉบับมาตรฐาน คือ ฉบับดูอัย เป็นผลงานของเกรกอรี มาร์ติน และคนอื่น ๆ เสร็จในปี ค.ศ.1582 แต่เนื่องจากเป็นการแปลคำต่อคำจากฉบับอูลเกต จึงทำให้อ่านไม่รู้เรื่อง ต่อมาบิชอปซาลลอนเนอร์ ได้ตีพิมพ์พันธสัญญาเดิมฉบับปรับปรุงใหม่สองฉบับ และพันธสัญญาใหม่ ห้าฉบับซึ่งได้อิทธิพลจากคิงเจมส์ จนกลายเป็นฉบับมาตรฐานของฉบับดูอัยดั้งเดิม

2.7 ฉบับอังกฤษในปัจจุบันที่สำคัญ

2.7.1 ฉบับปรับปรุงใหม่ (New Revised Version) ในปี ค.ศ.1870 คริสต์จักรประจำชาติอังกฤษ ลงมติให้มีการแก้ไขฉบับคิงเจมส์ โดยเปลี่ยนเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น ฉบับนี้แปลจากฉบับคัดลอกภาษากรีกซึ่งเก่าแก่กว่าฉบับที่คิงเจมส์ใช้ มีเชิงอรรถมากกว่าระบุข้อความนั้นมาจากฉบับคัดลอกไหน พระคัมภีร์นี้ค่อนข้างจะเป็นการแปลคำต่อคำ และใช้ศัพท์ทางวิชาการ แต่พันธสัญญาเดิมนั้น ดีกว่าฉบับคิงเจมส์เพราะได้รับความรู้จากฉบับฮีบรูมากขึ้น ทำให้ตอนที่ไม่ว่างชัดขึ้น มีการแปลเป็นร้อยกรอง แบ่งย่อหน้า

2.7.2 ฉบับมาตรฐานปรับปรุงใหม่ (Revised Standard Version) ผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกันได้จัดทำ ฉบับอเมริกัน สแตนดาร์ด ในปี ค.ศ. 1901 พันธสัญญาใหม่เสร็จในปี ค.ศ.1946 พันธสัญญาเดิม ในปี ค.ศ.1952 มีการตัดคำโบราณออก เป็นภาษาที่กลมกล่อมระหว่างคิงเจมส์กับภาษาสมัยใหม่ ในปี ค.ศ.1973 มีฉบับใหม่ ตีพิมพ์ออกมา คือ พระคัมภีร์ฉบับ

สามัญ ซึ่งกลายเป็นฉบับมาตรฐานของทั้งโรมันคาทอลิกและคณะกรรมการฉบับมาตรฐานที่ปรับปรุงใหม่ (RSV)

2.7.3 ฉบับอังกฤษใหม่ (New English Version) พันธสัญญาใหม่ ฉบับนี้ตีพิมพ์ในปี ค.ศ.1961 พันธสัญญาเดิมในปี ค.ศ.1970 ฉบับนี้เป็นฉบับทางการฉบับแรกที่เป็นผลงานของทุกนิกายในอังกฤษและเป็นฉบับแรกที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากฉบับทีนเดลและคิงเจมส์ ฉบับนี้มุ่งให้เป็นภาษาอังกฤษที่ทันสมัยและปราศจากภาษาโบราณที่ใช้ในฉบับคิงเจมส์ที่เข้าใจยาก

2.7.4 ฉบับเยรูซาเล็ม (Jerusalem) ในปี ค.ศ.1966 นักแปลโรมันคาทอลิก ได้ตีพิมพ์ฉบับเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นฉบับใหม่ที่แปลจากภาษาดั้งเดิมโดยตรง ฉบับนี้เป็นที่นิยมทั้งจากคริสเตียนและคาทอลิก เพราะภาษาที่ใช้มีชีวิตชีวาและทันสมัยกว่าฉบับมาตรฐานที่ปรับปรุงใหม่

2.7.5 ฉบับกูดนิวส์ (Good News) สมาคมพระคริสตธรรมอเมริกันผลิตเล่มนี้ขึ้น โดยบุกเบิกการใช้ภาษาง่าย ๆ ที่สามัญชนเข้าใจได้ รวมถึงผู้ที่มีการศึกษาน้อยและผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองก็สามารถเข้าใจได้ เป้าหมายหลักคือให้ความหมายเหมือนภาษาดั้งเดิมแต่เป็นอังกฤษแท้ ๆ เป้าหมายรอง คือ ใช้ภาษาที่สื่อสารได้ชัดเจนที่สุด

2.7.6 ฉบับนิวอินเตอร์เนชันแนล (New International Version) ผู้เชี่ยวชาญคริสเตียนกลุ่มอีแวนเจลิคัลจากอเมริกาได้ผลิตฉบับแปลนี้จากผลงานวิจัยล่าสุดและดีที่สุด เป็นแหล่งข้อมูลตีพิมพ์ในปี ค.ศ.1972 และ ปี ค.ศ.1979

2.8 ฉบับอังกฤษปัจจุบันฉบับอื่น ๆ

ปี ค.ศ. 1902 พันธสัญญาใหม่ของศตวรรษที่ 20 ใช้ผู้แปลกว่า 30 คน แต่ไม่มีผู้เชี่ยวชาญฉบับคัดลอกอยู่ด้วย เป็นฉบับที่เข้าใจง่าย

ปี ค.ศ.1903 พันธสัญญาใหม่ในภาษาที่ทันสมัย แปลโดย อาร์ เอฟ เวย์เมิร์ธ โดยทำให้เป็นประโยคสั้น ๆ เพิ่มหัวเรื่องย่อย และใช้ภาษาที่ไพเราะถูกต้อง

ปี ค.ศ.1913 และ ปี ค.ศ.1924 พระคัมภีร์ฉบับแปลใหม่ โดย เจมออฟแฟตต์ เป็นฉบับแปลที่ดี โดยเฉพาะพันธสัญญาเดิม

ปี ค.ศ.1923 และ ปี ค.ศ.1927 ฉบับสมบูร์น แปลแบบอเมริกัน โดย อี เจ กูดสปีด เป็นผลงานของผู้เชี่ยวชาญอีกสี่คน

ปี ค.ศ.1941 และ ปี ค.ศ.1949 พระคัมภีร์อังกฤษฉบับพื้นฐาน ใช้คำศัพท์เพียง 1000 คำ และได้รับความนิยมอย่างสูง

ปี ค.ศ.1941 ฉบับคอนฟรานตี เป็นของโรมัน คาทอลิก โดยพันธสัญญาใหม่ปรับปรุงจากฉบับของซาลลอนเนอร์ และพันธสัญญาเดิม แปลจากฮีบรูโดยตรง

ปี ค.ศ.1945 และ ปี ค.ศ.1949 โฮลีไบเบิล โดยโรนัลด์ น็อกซ์ ฉบับนี้เป็นของโรมัน คาทอลิก แปลจาก ฉบับอูลเกต

ปี ค.ศ.1947 – ปี ค.ศ.1957 พันธสัญญาใหม่ภาษาอังกฤษปัจจุบัน โดย เจ บี ฟิลลิปส์ ใช้ภาษาสละสลวยและมีชีวิตชีวา ได้รับความนิยมมาก

ปี ค.ศ.1945 และ ปี ค.ศ.1959 ฉบับเบิร์คเลย์ พันธสัญญาใหม่แปลโดย ดร.จี เวอร์คูล และพันธสัญญาเดิม แปลโดยผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักอนุรักษ์นิยมในอเมริกา

ปี ค.ศ.1971 ฉบับอมตะธรรม โดย เค เทย์เลอร์ เป็นฉบับอเมริกันที่ใช้ภาษาง่าย ๆ อธิบาย เป็นที่นิยมมาก

ปี ค.ศ.1971 ฉบับนิวอเมริกัน สแตนดาร์ด ปรับปรุงจากฉบับอเมริกัน สแตนดาร์ด พิมพ์ใน ปี ค.ศ.1901 ใช้ภาษาทันสมัย

ปี ค.ศ.1982 ฉบับนิวคิงเจมส์ ปรับปรุงจากฉบับปี ค.ศ. 1611 โดยเปลี่ยนภาษาและความหมายของคำให้ทันสมัยขึ้น

2.9 ฉบับภาษายุโรปอื่น ๆ

2.9.1 ดัทช์ ฉบับสมบูรณพิมพ์ในปี ค.ศ.1525 โดยบางส่วนแปลจากฉบับเยอรมันของลูเธอร์ ในปี ค.ศ.1637 ฉบับทางการที่ใช้เป็นมาตรฐานก็วางจำหน่ายแม้ในปัจจุบันก็ยังใช้กันอยู่

2.9.2 ฝรั่งเศส มีหลายฉบับ แต่ไปแต่สแตนที่นิยมใช้ฉบับ Second (ค.ศ.1880) และฉบับ Synodale (ค.ศ.1910) ฉบับ Le Nouveau Testament en Francais Courant ซึ่งคล้ายกับฉบับกูตินิวส์ ได้รับความนิยมมาก โดยเฉพาะแอฟริกาแถบที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส

3. คณะผู้แปลพระคัมภีร์

3.1 ผู้แปลที่เป็นมิชชันนารียุคบุกเบิก ในปี ค.ศ.1613 มิชชันนารี กลุ่มเยซุอิก ได้พิมพ์พันธสัญญาใหม่ฉบับแรกและแปลเป็นภาษามาเลเซีย จัดทำโดยบริษัท ดัทช์ อีส อินเดีย มิชชันนารีคณะลูเธอร์แรนซ์ชาวเดนมาร์กเป็นกลุ่มแรก ที่แปลเป็นภาษาอินเดีย และในปี ค.ศ.1711 วิลเลียม แครี่ มิชชันนารีชาวอังกฤษที่มาถึงอินเดียคนแรก เริ่มการแปลแนวใหม่ผลิตพระคัมภีร์ภาษาต่าง ๆ รวมถึงพม่า และจีนด้วย

3.2 สมาคมพระคริสตธรรม ในปี ค.ศ.1804 สมาคมพระคริสตธรรมอังกฤษ และต่างประเทศ ได้ตั้งโครงการเพื่อเวลส์ สหราชอาณาจักรและทั่วโลกขึ้น ช่วงแรกตีพิมพ์เฉพาะพระคัมภีร์ที่แปลแล้ว แต่ในช่วงหลังมีการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนี้ยังเป็นตัวประสานงานและออกเงินสมทบ เพื่อดำเนินการจัดพิมพ์พระคัมภีร์ด้วย

3.3 มิชชันนารียุคปัจจุบัน ยุคนี้เป็นยุคที่มีการแปลพระคัมภีร์มากที่สุด นอกจากโครงการทั่วโลกของคณะหลักเช่น วิคทีฟและสมาคมพระคริสตธรรมแล้ว ยังมีคณะมิชชัน กลุ่มบุคคล และรายบุคคลอีกมาก ที่มุ่งแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาต่าง ๆ ทั่วโลก

4. ประวัติการแปลพระคัมภีร์ไบเบิลในประเทศไทย ²

ในช่วงระหว่างกลางศตวรรษที่ 17 คณะมิชชันของพวกโรมันคาทอลิก ได้เริ่มงานแพร่ธรรมประเสริฐของพระเยซูคริสต์ในประเทศไทย กลุ่มแรกที่เข้ามา คือ พระของนิกายโรมันคาทอลิกจากโปรตุเกส เข้ามาในปี ค.ศ.1662 ต่อมาปี ค.ศ.1633 พระของอิตาเลียนและสเปนก็ตามเข้ามาเป็นลำดับ โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่กรุงศรีอยุธยา และ ปี ค.ศ.1664 พระเหล่านี้ได้ศึกษาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นหลายปี สุดท้ายจึงได้ตั้งคริสตจักรหรือโบสถ์ขึ้นในกรุงศรีอยุธยาในช่วงการครองราชย์ของพระนารายณ์

หลังจากได้ศึกษาภาษาไทยพอสมควร พระเหล่านี้ก็แปลเรื่องราวของพระเยซูหรือพระวรสาร ซึ่งรวบรวมพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มเป็นภาษาไทยฉบับแรกในช่วงสมัยของพระนารายณ์พระเหล่านี้ได้รับอนุญาตให้สอนเฉพาะคนเวียดนาม ลาว และกัมพูชา ที่อาศัยอยู่ในไทยเท่านั้น จากนั้นเริ่มมีหนังสือในพระคัมภีร์เล่มอื่น ๆ ได้รับการแปลเพิ่มขึ้น ฉบับคัดลอกของหนังสือต่าง ๆ ดังกล่าวได้ส่งไปที่ประเทศฝรั่งเศสโดยทางเรือ เพื่อเก็บไว้ในฐานะเอกสารทางประวัติศาสตร์ แต่เรือที่บรรทุกไปเกิดจมนระหว่างการเดินทางและฉบับคัดลอกส่วนใหญ่สูญหายไป นอกจากนั้นหนังสือก็สูญหายเกือบทั้งหมดในช่วงที่กรุงศรีอยุธยาแตกโดยกองทัพพม่า เหลือไว้เพียงเล่มเดียวคือ พระวรสารที่ยังรักษาไว้ได้ พระวรสารนี้เขียนขึ้นโดยใช้ชื่อ พระเยซูบนกระดาษสาและเก็บไว้ที่สำนักงานใหญ่ของนิกายโรมันคาทอลิก ดังนั้นจึงได้ชื่อว่าเป็นเอกสารของคริสต์ที่เก่าแก่ที่สุดอายุมากกว่า 300 ปีมาแล้ว

ส่วนงานแพร่ธรรมของคริสเตียนโปรเตสแตนต์ ก็เริ่มในอย่างกุ่ม ประเทศพม่า เมื่อนางแอนนา แจ็คสัน ภรรยาของ อโดริรัม แจ็คสัน เริ่มแสดงความสนใจและห่วงใยต่อ

² เรียบเรียงจากสมาคมพระคริสตธรรมไทย. "History of Bible Translation". (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

นักโทษชาวไทยที่ถูกจับในมะระแห่งและย้ายเข้าไปอย่างกึ่ง นางเรียนภาษาไทยจากนักโทษเหล่านั้น หลังจากนั้นก็ได้แปลหนังสือลูกาและคำพยานความเชื่อของคริสเตียน เป็นภาษาไทยและใช้เพื่องานประกาศนั่นเอง ในปี ค.ศ.1819 นางส่งฉบับคัดลอกและคำพยานนี้ ไปพิมพ์ที่ประเทศอินเดีย แต่ปัจจุบันได้สูญหายไปแล้ว อย่างไรก็ตามมีหลักฐานที่สนับสนุนว่างานชิ้นนี้มีอยู่จริง คืองานเขียนของสาธุคุณโรเบิร์ตเบริน เพราะเขาได้พูดถึงชาวเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือไทยเพื่อการพิมพ์ และคำสั่งให้ประกาศใช้ในประเทศสิงคโปร์ และในปี ค.ศ.1835 ดร.บรัดเลย์ได้นำตัวอักษรภาษาไทยชุดนี้และเครื่องพิมพ์จากสิงคโปร์เข้ามาในไทย

ในวันที่ 23 เดือนสิงหาคม ค.ศ.1828 ดร.คาร์ล คัตคาฟ ชาวเยอรมัน ที่ถูกส่งมาโดยคณะมิชชันนารีฮอลแลนด์ และสาธุคุณ เจมส์ ทอมลิน มิชชันนารีชาวอังกฤษ เดินทางมากรุงเทพฯด้วยกันพักที่กงสุล โปรตุเกสทั้งสองคนตั้งใจที่จะสังเกตชีวิตชาวจีนที่อาศัยในไทยเรียนรู้วัฒนธรรมและได้ชื่อว่าเป็นภาษาจีน พวกเขาได้มากกรุงเทพฯ โดยศึกษาภาษาไทยจากคนจีนและด้วยเหตุเป็นนักศึกษา จึงเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว จนกระทั่งสามารถแปลพระกิตติคุณลูกาเป็นภาษาไทยได้เป็นเล่มแรก โดยมีผู้ช่วย คือ มิสเตอร์คิงส์ ชาวจีน จากนั้นทั้งสองก็ได้แปลพระกิตติคุณเล่มอื่น ๆ จนกระทั่งได้พระคัมภีร์ฉบับพันธสัญญาใหม่ที่สมบูรณ์

ในปี ค.ศ.1834 คณะมิชชันนารีได้นำเอาพระกิตติคุณลูกา ฉบับคัดลอก จนถึงพระกิตติคุณมาระโก ไปพิมพ์ที่สิงคโปร์ในปี ค.ศ.1840 ช่วงปี ค.ศ.1842-1843 จัดพิมพ์พระกิตติคุณยอห์นและหนังสือโรม พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมดตีพิมพ์เสร็จในสิงคโปร์ โดยในปัจจุบันนี้เอกสารทั้งหมดถูกเก็บไว้ที่พิพิธภัณฑ์ พระคัมภีร์ไบเบิลที่นิวยอร์ก

หลังจากนั้น สมาคมพระคริสตธรรมอเมริกาได้ร่วมมือกับสาธุคุณเจ เทเลอร์ จากคณะมิชชันนารีเยนแบ็บติสต์ สาธุคุณ ชาร์ล โรบินสันและสาธุคุณ เจ เซสเวล จากคณะกรรมการอเมริกันฝ่ายมิชชันต่างประเทศได้เริ่มแก้ไขพระกิตติคุณใหม่ทั้งหมดและพิมพ์ในไทยเมื่อปี ค.ศ.1849 และในที่สุด พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมด ก็ได้พิมพ์ในไทยหลังการแก้ไขนอกจากนั้นยังมีโครงการแก้ไข ข้าราชการพระคัมภีร์เพื่อปรับปรุงพัฒนาพระคัมภีร์ภาษาไทยขึ้น สาธุคุณสตีเฟน แมนตัน ได้แปลพระกิตติคุณทั้งสี่ฉบับอีกครั้งและพิมพ์ระหว่างปี ค.ศ.1851-1854 แต่จัดพิมพ์โดย American Mission Publishing House ในปี ค.ศ.1858 สมาพันธ์พระคัมภีร์อเมริกัน (American Bible union) ได้พิมพ์พระกิตติคุณทั้งสี่เล่มซึ่งได้แก้ไขโดย เอส เจ สมิธ แห่งสมาพันธ์แบ็บติสต์อเมริกันพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเก่าได้แปลและพิมพ์โดยสมาคมพระคริสตธรรมอเมริกันในช่วงปี ค.ศ.1860-1883

ในปี ค.ศ.1881 - 1883 พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ฉบับแก้ไขโดยคณะมิชชันนารีของคณะมิชชันเพรสไบทีเรียนอเมริกัน (American Presbytenam Mission) ได้พิมพ์ขึ้น ในปี ค.ศ.1891 - 1896 สมาคมพระคริสตธรรมอเมริกันแห่งประเทศไทยได้พิมพ์

พระคัมภีร์ฉบับสมบูรณซึ่งแก้ไขโดย ดร.จอห์น คาลิงตัน ผู้ซึ่งเป็นเลขาทั่วไปของสมาคมนอกจากนั้นหนังสือแต่ละเล่ม ในพระคัมภีร์ก็ได้พิมพ์ทีละเล่ม ตั้งแต่ปี ค.ศ.1890 จนถึงปีที่ท่านเสียชีวิตในปี ค.ศ.1912 มีพระคัมภีร์อีกชุดหนึ่งในช่วงปีหลังจากนั้น จัดทำโดย คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย Rev. Paul Flankin Aj. Perng Suthikam Aj. Tongsook mankonpan Aj Charern Skuan kan Aj. Charem wichai and Aj.sook Pongnoi ซึ่งรวมเรียกว่า ฉบับ ปี ค.ศ.1948

พระคัมภีร์ที่ได้รับการแก้ไขมีดังนี้

ปี ค.ศ.1926 พระกิตติคุณทั้งสี่เล่มและหนังสือกิจการอัครทูต

ปี ค.ศ.1927 หนังสือโรม

ปี ค.ศ.1929 1 และ 2 โครินธ์และกาลาเทีย

ปี ค.ศ.1930 พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่

ปี ค.ศ.1940 Rev. Robert Franklin พิมพ์พระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ ทั้งพันธสัญญาเก่าและใหม่ ซึ่งได้รับการแก้ไขแล้ว แปลโดย Pr. carlington และแก้ไขโดย คณะกรรมการข้างต้น

ระหว่างช่วงปีท้าย ๆ ของโครงการแก้ไขนี้ สมาคมพระคริสตธรรมระหว่างประเทศไทยได้เริ่มโครงการ พระคัมภีร์ฉบับประชาชนิยม พระคัมภีร์ภาษาอ่านง่าย พระคัมภีร์ขึ้นนี้สำเร็จโดยนักแปล 2 ท่าน คือ Mr. Chitbanjong Pimrat และ Dr.Hallon मिซซันนารีจาก O.M.F (Oversea Missicn Fellowship) มีคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อตรวจสอบงานแปลและรับผลตอบรับจากผู้อ่าน พระกิตติคุณมาระโก ได้แปลและพิมพ์ในปี ค.ศ.1964 พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่สมบูรณพิมพ์ในปี ค.ศ.1977 พระคัมภีร์ภาคเก่าแปลเสร็จในปี ค.ศ.1980 มีการแก้ไขการใช้สรรพนามในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่อันเนื่องจากผลตอบรับของผู้อ่านอย่างมาก ในปี ค.ศ.1983 พระคัมภีร์ทั้งหมดพิมพ์ในปี ค.ศ.1984

ในปี ค.ศ.1977 สมาคมพระคริสตธรรมไทยและคณะมิซซันนารี Marbuargen เริ่มโครงการพระคัมภีร์ฉบับอ้างอิง ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการ 6 ท่าน โดยมี Dr.Rrbola จาก U.B.S (United Bible Society) เป็นที่ปรึกษาและเสร็จสมบูรณในปี ค.ศ.1982

ปัจจุบันมีพระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยออกมามากมายแต่ไม่ปรากฏผู้รวบรวมรายชื่อทั้งหมดเป็นหลักฐาน องค์การที่ทำการแปลหลัก ๆ ได้แก่ สมาคมพระคริสตธรรมไทย (Thailand Bible Society) องค์การอมตะธรรม และศูนย์กลางการแปลโลก เป็นต้น

5. ข้อมูลการจัดทำพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับพิมพ์ปี ค.ศ.1971 โดยย่อ³

โครงการการจัดทำพระคัมภีร์ฉบับนี้เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ.1954 โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย ซึ่งเป็นการแก้ไขปรับปรุงฉบับปี ค.ศ.1940 ที่มีอยู่แล้วให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ก็ยังคงภาษาแบบเดิม คือ ใช้ภาษาที่รักษาแนวคิด เรื่อง เทววิทยาและความศักดิ์สิทธิ์ของตัวบทไว้เช่นเดิม โดยมีคณะผู้แปลหลัก 4 ท่าน คือ Aj. Saran Chairat Rev.W.J.S. Thompson Rev. Herbert Grether and Rev. Francis seeley และกรรมการต่าง ๆ อีก 33 ท่านโดยการแก้ไขนี้ใช้เวลารวม 13 ปี นับว่าพระคัมภีร์ฉบับนี้ เป็นฉบับมาตรฐานของพระคัมภีร์ภาษาไทยเนื่องจากมีความถูกต้องสมบูรณ์และได้รับความนิยมนำแพร่หลายจนถึงในปัจจุบัน

6. ข้อมูลการจัดทำพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับอ่านเข้าใจง่ายโดยย่อ⁴

พระคัมภีร์ฉบับนี้จัดทำโดยศูนย์กลางการแปลพระคัมภีร์โลก หรือ World Bible Translation Center มีศูนย์กลางที่รัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา การจัดทำครั้งนี้เป็นการแปลพระคัมภีร์ขึ้นใหม่ทั้งหมด จากภาษากรีกโดยมีคณะผู้แปลหลักจำนวน 3 ท่าน คือ คุณธนพล เสาวทานพงศ์, Mr. Sean Todd และ Mr. Chris Flanders จุดมุ่งหมายของการแปลครั้งนี้ ก็เพื่อให้พระคัมภีร์ไบเบิลเป็นภาษาอ่านง่าย เหมือนกับภาษาที่ใช้พูดในปัจจุบัน โดยที่คณะผู้แปลยึดหลักการแปลให้เหมือนกับภาษากรีกต้นฉบับที่เรียกว่า ภาษาขอยเน ซึ่งเป็นระดับภาษาพูดธรรมดา ที่ใช้พูดและเขียนในพระคัมภีร์สมัยนั้น คณะผู้แปลจึงมุ่งแปลเพื่อให้ได้ฉบับภาษาไทยที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน

เหตุผลในการเลือกพระกิตติคุณลูกาเพื่อใช้ในงานวิจัยฉบับนี้

ดังที่จารูวรรณ⁵ ได้อ้างไว้ว่าพระกิตติคุณลูกาเป็นพระกิตติคุณที่สมบูรณ์ที่สุด ลักษณะภาษาและข้อความที่เขียน แสดงถึงผู้รับมีความรู้ความเฉลียวฉลาดและได้รับการศึกษาสูง จุดประสงค์ของลูกาที่เขียนขึ้นเพื่อการบันทึกชีวิต ประวัติ คำสอน และสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงกระทำตามลำดับ ซึ่งให้เห็นความรัก ความเมตตาเป็นพิเศษแก่มนุษย์ทุกคน โดยเฉพาะ

³ สมาคมพระคริสตธรรมไทย. History of Bible Translation. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

⁴ ศูนย์กลางการแปลโลก. พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับอ่านเข้าใจง่ายภาคคำสัญญาใหม่ : เชียงใหม่. 2544.

⁵ จารูวรรณ แสนวรรณ. 2529. แนวความคิดว่าด้วยเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าจากพระกิตติคุณลูกา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศาสนศาสตร์แมคคิลวารี่ มหาวิทยาลัยพายัพ.

คนต่างชาติ คนเก็บภาษี และแม่ม่าย สตรี โสเภณี เด็ก คนผีเข้า คนพิการ คนยากจน คนที่ถูกทอดทิ้ง ด้วยเหตุนี้ ในพระกิตติคุณลูกา จึงมีบทสนทนาระหว่างบุคคลต่าง ๆ ซึ่งมีความหลากหลาย มากที่สุด ในบรรดาพระกิตติคุณทั้ง สี่เล่ม ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมในการนำมาศึกษาเรื่องสรรพนามมากที่สุด

สมมติฐานการวิจัย

การแปลสรรพนามของพระคัมภีร์ไบเบิลทั้งสองฉบับนี้แตกต่างกัน เนื่องจากผู้แปลมีเจตนาในการแปลพระคัมภีร์ทั้งสองฉบับแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบการใช้สรรพนามในภาษาไทย
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สรรพนามในพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับภาษาไทยทั้งสองฉบับและเปรียบเทียบผลที่ได้ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยผู้แปลว่ามีอิทธิพลต่อการแปลสรรพนามที่แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการแปลคำสรรพนามในพระกิตติคุณลูกาจากพระคัมภีร์ไบเบิลภาษาไทยสองฉบับ คือ พระคัมภีร์ไบเบิลฉบับอำนวยการของศูนย์กลางการแปลโลก และพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับพิมพ์ปี ค.ศ.1971 ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้เห็นปัจจัยต่าง ๆ ในระบบภาษาที่มีผลต่อการแปลคำสรรพนามภาษาไทยในพระคัมภีร์ไบเบิล
2. เพื่อให้เห็นข้อสรุปว่านโยบายของผู้ว่าจ้างงานแปลของผู้แปลมีผลต่อการแปลและเป็นแนวทางในการศึกษาต่อบทที่เกี่ยวข้องกับศาสนาคริสต์ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษากระบวนการใช้สรรพนามในภาษาไทยจากหนังสือและงานวิจัยต่าง ๆ
2. ประมวลข้อมูลการใช้สรรพนามในพระกิตติคุณลฎจากพระคัมภีร์ไบเบิลทั้งสองฉบับเป็นตารางและสรุป
3. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากตารางเพื่อสรุปเป็นผลงานวิจัยและจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม